

[Albrechtsen]

bestræbelser, som gøres i FN på at finde en løsning. Det kan jeg i og for sig godt forstå at udenrigsministeren ikke havde nogen lyst til nærmere at redegøre for, da han var heroppe og skulle forsøge sig med, at der her var tale om en genfremsættelse, som man derfor ikke behøvede at kommentere.

Jeg har jo også bemærket, at udenrigsministeren har nære kontakter til regimet i Marokko. Ifølge Berlingske Tidende har han under et besøg i Marokko for nylig, som er refereret i Berlingske Tidende den 27. november, meddelt, at man fra dansk side er indstillet på at søge at bedre EF-tilbudene til Marokko. Ministeren har altså været i Marokko. Hvad ministeren har gjort for at få løst Vestsaharaproblemet, da han var i Marokko, får stå hen i det uvisse. Det er sandsynligvis overordentlig begrænset. Men ministeren har altså rundhåndet lovet Marokko øget støtte, endog, så vidt man kan se, på hele EFs vegne.

Jeg synes simpelt hen, at den politik, man her fører, går ud på at hygge amerikanske interesser i området, sådan som Fremskridtspartiet ganske korrekt var inde på. Det har i høj grad noget med nogle råstoffer at gøre, og så saboterer man altså bestræbelserne i FN. Man rejser ned til Marokko og giver løfter om det ene og det andet i forbindelse med EF, og så møder man op her i Folketinget, når der fremsættes et seriøst forslag, og nægter under de mest tynde og forkerte påskud at gå ind i en debat.

Jeg synes, regeringen skulle gå hjem og foretage en fornyet læsning af dette forslag og så vende tilbage med konkrete udspil til, hvad der skal gøres i denne her sag.

Og så går jeg ud fra efter de bemærkninger, der er faldet, at i hvert fald et flertal i udvalget vil sikre, at Danmark på den ene eller den anden måde kommer på linje med Norge og Sverige i en sag af denne karakter.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. Riishøj har jo ret, når han siger, at det er to dybt alvorlige konflikter, der her trækkes frem til diskussion. De er så alvorlige, at vi ikke kan være bekendt at diskutere dem på baggrund af en frihåndstegning fra hr. Albrechtsens studerekammer, og det er derfor, jeg ikke har villet gå ind i debatten.

Hr. Riishøj spurgte, hvorfor vi undlader at stemme i FN til de algeriske resolutionsforslag om Vestsaharakonflikten. Baggrunden er den, at Vestsaharakonflikten er et spørgsmål om afkolonisering, et spørgsmål om en befolknings selvbestemmelsesret, men samtidig er det en regionalkonflikt mellem Marokko og Algeriet, og vi har fundet det rigtigt at opretholde en streng neutralitet, da vi har fundet, sammen med mange andre, at de resolutionsforslag, Algeriet har lagt frem, ikke er af en sådan karakter, at de fremmer en regional løsning på problemet.

Hr. Hans Hækkerup peger på, at befolkningen jo ikke har haft mulighed for at udøve sin selvbestemmelsesret, og det er jeg ganske enig i. Det er vigtigt at sikre, at befolkningen får mulighed for at udøve denne selvbestemmelsesret, og da skal jeg minde om, at FNs generalforsamling ved flere lejligheder, bl.a. i kolonideklarationen, har fastslået, at udøvelsen af en befolknings ret til selvbestemmelse kan antage forskellige former, nemlig dels uafhængighed, dels fri associering med en eksisterende stat eller integration i en eksisterende stat. Der er de tre muligheder at vælge imellem. Vi anser det for væsentligt, at der bliver afholdt en folkeafstemning i Vestsahara, og at det kommer til at ske under FNs kontrol. Og jeg synes, det er glædeligt, at Marokko, som hidtil har afvist en sådan løsning, nu klart går ind for den og har lovet støtte til FNs generalsekretærs arbejde for at få etableret en sådan folkeafstemning, og det støtter vi selvsagt fra dansk side.

Lad mig endelig sige til de ordførere, der har været inde på behovet for en humanitær bistand i de to områder, at det er regeringen helt enig i, og vi yder allerede humanitær bistand i begge tilfælde. I tilfældet Vestsahara drejer det sig især om bistand til det flygtningearbejde, der foregår, og det siger sig selv, at det er en bistand, vi agter at fortsætte.

Albrechtsen (VS):

Jeg kan forstå, at ministeren ukritisk har slubret i sig, alt hvad han har fået at vide af den marokkanske regering. Nu mener ministeren, at marokkanerne seriøst skulle gå ind for forslaget om folkeafstemning. Det er jo noget, som også andre lande har undersøgt,